

moralo Srbija pokoriti in milo za odpuščenje prositi. Konzul Prochaska je dospel tudi v Prirend in je svojo službo nastopil. Ko so ob tej priliki na avstrijskem posloju našo zastavo razvili, bil je oddelek arabskih vojakov pod poveljstvom oficirja ter z godbo navzoč in je moral s prezentiranjem avstrijsko zastavo počastiti. Istotako je dala Srbija zadoščenje v Mitrovici. Srbom je treba ravno zobe pokazati, potem se že odvadijo svojih balkanskih manir!

Huda zima v Bozni.

Poroča se, da vlada v Bozni in Hercegovini izredno hudi mraz, kakor ga že leta sem ni bilo opaziti. V posameznih krajih bilo je do 20 gradov mrazu. Baje je več vojaških straž zmrznilo. Vojaško poveljstvo je uredilo vse potrebno, da se vojakom omogoči službovanje v prostem.

Ruska miroljubnost.

Vkljub temu, da se od strani ruske vlade vedno njeno miroljubnost naglašuje, se dela še vedno velike vojaške priprave ob naši meji. Vojske, ki bi morali s 14. januarjem na dopust, je obdržala ruska vlada zopet pod zastavo. S tem se poveča prezenčno stanje zopet za 320.000 mož. Tudi vojske, ki so dne 14. oktobra svoje službovanje dokončali, se ni poslalo domu; teh je 400.000 mož. Ruska armada šteje zdaj torej vključ "miru" za 120.000 mož več, kakor po navadi. To je pač čudna miroljubnost! Seveda je znano, da je ruska armada prav rečna glede izobrazbe, oboroženja in oskrbe vojakov ter zmoglosti oficirjev. Ali to nam vendar daje pojasnilo, zakaj se avstrijske rezerviste ne pošlje domu.

Razmerje moči na Balkanu.

Ako bi balkanska vojna zopet izbruhnila, bilo bi razmerje med armadami sledeče: Turki imajo od Konstantinopla pa do Tšataldže 150.000 mož, v Mali Aziji med Iamidom in Bosporusom 50.000, na obeh bregovih Dardanel 45.000 in v Adrianoplu 30.000 mož. Skupaj bi postavili torej Turki lahko v vojno kakih 275.000 vojakov. Balgari imajo pri Tšataldži 140.000 in okoli Adrianopla skupaj s srbsko pomočjo 45.000, vse skupaj torej 185.000 vojakov. Na vzhodnem bojišču imajo Turki v Skutari 30.000, pri Janini pa 47.000 mož, torej skupaj 77.000. Tem nasproti morajo Srbi, Grki in Črnogorci najmanj isto število obdržati. Glede števila vojakov bi bila torej v zopetnem boju Turčija na boljšem. Seveda številke ne odločijo vojno.

C. k. avstr. drž. zveza nadvojvoda Albrecht vojaško veteransko društvo v Ptuju priredi dne 1. februarja v prostorih „Vereinshausa“ v Ptuju veteranski ples.

Vstopnina 1 K za osebo.
Čisti dobiček je namenjen za obmojne naše vojske!
Pričakuje se mnogobrojni obisk od strani patriotičnega prebivalstva.

MOJA STARA
lakuhja me oči, da rabim za negovanje moje kote le Steckenpferd-lilijino-miščno milo od tržke Bergmann & Co., Tetschen a/K. Koe za 80 h se dobi povsod 220

Politični pregled.

Državna zbornica prične svoje zasedanje dne 27. t. m. Mnogo sreče se ne pričakuje od tega zasedanja. Kajti razni nemirneži bodo gotovo zopet pričeli s svojimi obstrukijskimi isiljevanji. Pa ko bi se tudi posrečilo te valove pogledati, bi bilo zasedanje vendar jako kratko. Kajti dne 7. februarja se prične že zasedanje delazmožnih deželnih zborov, ki bodo trajalo do Velikonoči. Državni zbor imel bode torej komaj 14 dni za rešitev t. zv. „malega finančnega načrta.“ Upajmo, da se ne bode pri sklepanju zopet ljudstvu preobilo novih davkov nalagalo!

Polem v Poli. Kakor znano so zaprli v Poli skoraj vse mestne uradnike in vodje, ker so ti irredentovski tički kradli in ssepali skozni leta kakor srake. Dne 27. t. m. se prične pred porotniki v Rovignu sodnijska rasprava proti tej laški bandi, ki bode brčkone 14 dni trajala.

Srbski prijatelji. Na Tolminkem bil je slovensko narodni učitelj Koch na 20 K globe obsojen, ker je brez dovoljenja za Srbe denar nabiral. — V Gradcu so zaprli nekega dimni-karskega mojstra iz Velikoveca, ki je v pijanosti „živela Srbija“ vpil. Oddali so ga deželni sodnik. — V Gradcu bil je hrvatski frizer Joža Lalič zaradi žaljenja veličanstva na 14 mesecev težke ječe obsojen; potem se ga bode iztiralo iz Avstrije. —

Srbski vojni minister Bojović je odstopil, ker se ni hotel pokoriti požrešnim željam oficirskih kraljevorilcev. Njegov naslednik je general Bozanović.

Angleška zbornica storila je velevažni sklep. Sklenila je namreč t. zv. „Homere-Bill“, s katero dobi Irlandaka samoupravo. Za to postavilo se je bil na Angleškem skozni dolga leta odločni boj.

Pa je bolje rečeno, da je valed Vurberških klerikalnih cigánov hodil v Maribor, kateri so mesto njega stroške napravili; sedaj še jim to ni dovolj, ker znajo, da še ima naš veteranski patron krog 200 kron denarja naloženega; še to mu hočejo ti prazno-malbarji izsiliti. Reč je namreč takšna: Že pred 30 leti so si na Vurbergu stari dosluženi vojski složili toliko denarja skupaj, da so si kupili eno lepo veteransko zastavo s podobo sv. Jurja in z avstrijskim orlom ter tudi da se je vrnila takrat lepa slovesnost. Ponošno so prikoralili takratni veteranci k sloveci sv. maši, z godbo spremljani. In takrat je preostalo okoli 100 kron nabranega denarja, katerega so pa takrat naložili na obresti, za katere bi se naj brala ena sv. maša vsako leto za pokojne Vurberške veterane. In tudi to se je čez en čas v nemar pustilo, tako da je glavnica precej že narasla. Lansko leto pa nam so en dober gospod sprožili eno boljše misel, namreč da bi si ustanovili veteransko društvo, za kar nas je bila večina, ter smo imeli enkrat v gostilni g. Goloba mali shod, kaj ali kako bi se imelo to zgoditi. Pa oh žalost, ker nisimo takrat rekli, da bosta imela župnik in Felicjan prvo besedo pri društvu, je bil ogenj v strehi. Naenkrat sta zbornala ljudi v farovž ter napravila nam nasprotni shod, ker to je že vseh klerikalcev navada, da so vsaki dobri reči nasprotni; edino hudo je pač bilo, če bi društvo imelo nemško povelje; in tak je ostalo vse pri starem... Kar naenkrat enega lepega dne si pa zamisli naš Felicjan, da veteranska zastava ni več za v cerkev, ter ji izvzeme podobo z orlom; meni nič tebi nič naroči novo veteransko zastavo; pa naročiti je lahko, a plačati je joj! Naš Jaka je nepravil račun brez krčmarja, ker zastava je že tukaj, Felicjan pa berahi po fari in zabavlja čez tiste, ki ne morejo ali pa nečejo nič dati. On še lahko dolgo dela toti „kšeft“, ker ni nobenega zapisnika zato; tudi še hoče imeti tisti denar, ki je preostal za sv. maše, pa to se boš opekeli, če ga je tudi g. Goznik objubil; je pač menda pozabil, da denar ni njegov; če ga bo dal, bo pač dvakrat dal; boljše je, če denar ostane, mogoče bodo kedaj boljše okoliščine za društvo ustanoviti. Može dosluženi vojaki, sedaj kadar boste si šli po sporedne listke, bo se vas tudi nadlegovalo za denar, da bi hitro plačali novo zastavo. Vi rčite: kdor si je saročil, naj še plača; ker kadar bo plačana, takrat bo prinasel „Stor. Gospodar“ debelo tiskani članek: vzor-mladenič lepi Jaka Felicjan je kupil Vurberškim veteranom novo zastavo; in kdo more kaj zato. Če se „Gospodar“ slaže? ...

Palček.

Št. Vid pri Ptuju. Dne 17. t. m. umrl je tukaj velespoštovani g. Franc Rischner, lončar. Pokojnik bil je zvešete našega mišljenja. Svoj čas bil je tudi občinski odbornik, ali zaradi bolezni se ni mogel dalje javnega dela udeležiti. Zapustil je 3 sinove, ki žalujejo za blagem očetu; z njimi pa tudi vsa okolica. Naj počiva v miru, njegovo ime pa ostane živo med nami!

Št. Vid pri Ptuju (Gostija brez poroke). Dne 21. t. m. se je hotel tukaj neki R. T. poročiti, pa ni dobil od glavarstva dovoljenja, ker še ni vojaščine prost. Gostijo pa je le hotel služiti. Povabil je goste, ki so prišli v cerkev in potem v gostilno in so gostijo 2 dni z velikim veseljem služili. Na poroko pa bodoje morali še čakati. Oj žalost!

Iz Zabjaka obč. Rogosnica. Da Bog zna, če je Johan Brenčič naprednjak postal ali kako, zakar se vse čudi. Gostilno v Zabjaku je sedaj v najem dal nekemu miroljubnemu poštenjaku Antonu Zagoršek, ki je mož stare napredne korenine. Sedaj bi znala gostilna napredovati, ako bi se nekateri gosti odstranili, ki tam poštene goste napadajo in še celo take, ki niso bili nikdar kaznovani in nikomur nič žalega niso storili. Ako so bili druge stranke, če niso znali srbske slovenščine in če niso imeli pravih užigalic, se jih je napadalo. Gostilna bi gotovo sedaj prav lepo napredovala, ako bi se, kakor je zgoraj omenjeno, predrgučilo, ker je zdaj na čelu krčmar vrli mož, ki je bistre glave in delavnih rok, zagadel zmožen vsakemu gostu najuljudnejše postreči.

Sv. Trojica slev. gor. V sredo 29. t. m. se

Dopisi.

Vurberg. V predzadnji štev. „Štajerca“ je naš dober prijatelj omenil med drugim tudi to, da je naš sv. Juri hodil k orožnim vajam v Maribor ter da je napravil okoli K 300 stroškov.

slate dragocenosti. Otroško srce Milenkino ostane stanovitno. Globoki pogled, pogled od srca doleti Mirka... in deklica se bliža stopljam za stopljam proti šumetemu potoku

Na nizkem obrežju plapolala njena rudeča kmetska oprava, njene črne oči se svetijo in težki dolgi lasje se vijajo po njenih ramah
Iz zvestega deklisklega srca še oddoni zadnja pesmica...

„Po zelenem travniku pelje Tam v zatilju — v temnem grmovju Kmetki sin si deklino, Stal mesto je slavčka — sovražnik! Ispolni rad se njene želje, Razigrati je zveso — enako borovju in ji pokazal vodico. Podal me nos je za glavnik.“

Vsem ljubim tu za semlji Sivo bo enkrat zadonelo, In v moji zadnji bridi uri, Zvesto srce bo velelo: Z bogom srečno vsi semljani.“

Milenka zbere vse moči... en korak... en vzdihljaj... in izmakne se iz trdno oklepajoče roke gospodove... in desnico podari Mirku... plusk... mirni valovi zakrijejo mlada trupla, in duše pojdejo v daljni mir.

Falnik in Vincenk divjata na iskrih konjih v daljno mesto. Od veselja, da je tako hitro padel njegov nasprotnik, igra in pleše celo noč!

Kajti o polnoči pride stara ženica Pepelnica in iztra gospoda pusta z metljo iz hiše.
„Pust! mnogim ljudem si globeke grobove izkopal, tvojo bilo do polnoči, zdaj se pokori leto dni...“
Vbogi Falnik vtakne prst v usta, in se vsede pri peči na klop in si šteje prste na nogah za lepo Milenko, ki so jo pograbil mlzi valovje...

Zobna kréma
KALODONT
Ustna voda 17

mestnega šuma in hruma, lesena hišica je tvoj dom.
„Hvalečna sem ti, Mirko, da si me odvzel sistemu črnemu gospodu Falniku.“
Lesena hišica sredi polja je bila krog in krog obručena s temnoselenim bršljanem, in zraven senčnica iz rudečih rok.
„Vid! Milenka, če ne bi Falnik imel zdaj goda, cestele bi rožice nad tvojo glavo, zdaj naju pa trnje venča.“
Ne daleč na vzhodni strani od hišice šubori zeleni potoček. Dva srečna človeka stojita pred njim in se zrcalita v čisti vodici, ki mirno h globokemu prepadu plove... Od daleč se sliši konjska kopita. Milenka strepeta.
„Mirko... beži... skriv me... Falnik...“
„Ne boj se, Milenka! Pust je na plesu, kajti njegov je jutri zadnji dan.“
Od zahodne strani prijaje Vincenk na belcm konjčcu, od vzhodne strani pust.
V solčnih larkih se zablidi njegovi meč.
„Kmet Mirko, daj mi mojo snabo.“
Mladenič hoče se skriti in bežati z Milenko, toda ta se pogumno postavi pred črnega pusta.
„Zakaj me zasleduješ? Jaz sem rojena za kmeta, ne za tebe.“
Pust skoči izza šimna in počne prijazno:
„Milenka, bodi mi dobra, jaz obhajam krstno ime dva dni, in kakor nikdo drug za zemljo moje rodbinsko ime en celi mesec, in kadar bom oženjen, dva meseca bodem ga slavil. Celo leto ne boš pri kmetu doživela toliko veselja, kakor pri meni v mestu med časom goda.“
Iz njegovga lepa se zasvetijo bisernati naprstniki in

Kupujte naš koledar za leto 1913. Cena s poštnino 70 vin.